

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από **ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ** Υπεύθυνος Γράμματα—'Ανταποκρίσεις **Αγ. 'Αντωνίου Ι. Λευκωσία** 1η Χρονιά—14ον Φύλλο **ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ** Συνδρομές 'Εσωτερικού: Χρονιάτικη 10Γ—'Εξέμνη 5Γ— Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα **ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ**

ΕΤΟΙΜΟΙ! ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

«Η σημασία του προγράμματος είναι η έννοια του κόμματος. Το κόμμα αντιπροσωπεύει την πρωτοπορία της εργατικής τάξης. Το κόμμα αποτελείται από μια επιλογή των πιο συνειδητών, των πιο προχωρημένων, των πιο αφοσιωμένων στοιχείων και το κόμμα μπορεί να παίξει ένα σημαντικό πολιτικό κι ιστορικό ρόλο χωρίς άμεση σχέση με την άρνητική του δύναμη—μπορεί να είναι ένα μικρό κόμμα και να παίξει ένα μεγάλο ρόλο.» Η δύναμη του κόμματος έγκειται **ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ.**

Η συνεχή ενός κόμματος κ' η ενότητα δράσης αποτελούν τις κύριες προϋποθέσεις για την εξυπηρέτηση κι αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων και σκοπών του κόμματος—των σκοπών της τάξης που ιδρύσε το κόμμα. Η συνεχή και η ενότητα δράσης συνίστανται σε μια κοινή αντίληψη των γεγονότων και καθηκόντων κι αυτή τη κοινή αντίληψη αντιπροσωπεύει το πρόγραμμα του κόμματος. **ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΝΟΗΕΙ ΚΟΜΜΑ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.** Δεν μπορεί να νοηθεί προλεταριακό κόμμα χωρίς επαναστατικό κομμουνιστικό πρόγραμμα, βασισμένο πάνω σε μια επιστημονική μαρξιστική εκτίμηση των αντικειμενικών συνθηκών μιας χώρας, σε συνδυασμό με την παγκόσμια οικονομική πολιτική κατάσταση.

Είναι μια ιστορική αποδειγμένη πως η καπιταλιστική κοινωνία έχει εξαντλήσει τις εσωτερικές ικανότητες της και πρέπει να αντικατασταθεί από μια νέα κοινωνία αλληλεγγύης ή καλείται κοινωνία, ή ταρινή, βαδίζει προς τον έλευρο και τη βαρβαρότητα. Αυτό, σύμφωνα με το Μαρξ και τον Έγκελς σημαίνει πως οι αντικειμενικές συνθήκες έχουνε ώριμάσει για την εγκαθίδρυση της νέας, της κομμουνιστικής κοινωνίας.

Για να μπορέσει όμως να γίνει αυτή η αντικατάσταση της ταρινής σάπιας κοινωνίας απ' τη νέα τη κομμουνιστική κοινωνία, δεν είναι αρκετό να ώριμάσουν μόνο οι αντικειμενικές συνθήκες—πρέπει να ώριμάσουν και οι υποκειμενικές. Δηλαδή πρέπει η προλεταριακή τάξη κι' οι σύμμαχοί της να λευτερωθούν απ' τις διάφορες αστικές προλήψεις για πατρίδες, θρησκείες και έλευ Θεού. Έμμεταλευτές για να μπορέσουν να πάρουνε την εξουσία στα χέρια τους και να σώσουνε την ανθρωπότητα απ' τον έλευρο και τη βαρβαρότητα.

Αυτό το καθήκον της λύτρωσης της προλεταριακής τάξης απ' τα δεσμά των αστικών προλήψεων και της προετοιμασίας αυτής της τάξης για την κατάληψη της εξουσίας, πέφτει στους ώμους της πρωτοπορίας—δηλαδή στους ώμους του προλεταριακού κόμματος. Κι' ως τα τώρα η αντίδραση κατορθώνει να εξαγοράζει την πρωτοπορία και να τη βολέψει, μ' έλο που οι αντικειμενικές συνθήκες έχουνε παραωριμάσει, να κρατείται στην εξουσία εξαπατώντας την προλεταριακή τάξη, χρησιμοποιώντας σαν όργανό της και στήριγμά της την εργατική ηγεσία.

Η κρίση της εργατικής τάξης, η κρίση της ανθρωπότητας, σήμερα, είναι η κρίση της ηγεσίας της εργατικής τάξης, είναι η κρίση των ούτω καλουμένων προλεταριακών κομμάτων των Σταλινικών απ' παγκόσμια κλίμακα, όπως και του ΑΚΕΛ στην Κύπρο. Αυτά τα κόμματα σήμερα έχουνε καταντήσει φρόνο στη προετοιμασία του προλεταριάτου για την κατάληψη της εξουσίας, για την εγκαθίδρυση της προλεταριακής δικτατορίας και την ανοικοδόμηση της κομμουνιστικής, της αταξικής κοινωνίας.

Κοντά στις τέσσες αποδείξεις της χρεωκοπίας του ΑΚΕΛ στην Κύπρο (προδομένες απεργίες, φυλετικές προλήψεις και θρησκευτικές αφιέσεις και κοινωβουλευτικές τάξεις) προστέθηκε έκδομα μία τώρα τελευταία—το λαϊκό μέταπο ΕΑΣ. Η ηγεσία του ΑΚΕΛ στέλλει το λαό να πάει να γραφτεί «κατά δεκάδες χιλιάδες» στο 'Εθνικό 'Απελευθερωτικό Συνασπισμό. Και γιατί να μη γραφτεί στο ΑΚΕΛ ο λαός; Γιατί να μην είναι κάτω απ' την ηγεσία του ΑΚΕΛ ο έθνικο-απελευθερωτικός αγώνας και να είναι κάτω απ' την ηγεσία του Major Κληρίδη; Τι λέει ο Στάλιν, σύντροφοι, στο βιβλίο του για το 'Εθνικό και 'Αποικιακό ζήτημα.

Αυτά όλα δεν μπορεί παρά να τα ξυύρει η σημερινή ούτω καλουμένη ηγεσία της εργατικής τάξης της Κύπρου. Κι' όμως δεν τα εφαρμόζει—προδίδει και αυτό τον Στάλιν άκρως, Γιατί; **ΔΙΟΤΙ ΕΓΙΝΕ ΜΙΑ ΠΕΡΑ ΩΣ ΠΕΡΑ ΠΡΑΧΤΟΡΑΣ** της καπιταλιστικής αντίδρασης μέσα στο εργατικό κίνημα.

Απ' αυτή τη διαπίστωση βγαίνει αδιάσειστο κι' αναντίλεχτο το συμπέρασμα πως η εργατική τάξη της Κύπρου και μαζί τη; κι' ολόκληρη η κυπριακή κοινωνία δεν μπορούνε να σωθούνε, από τα νύχια της ξένης και της ντόπιας εκμετάλλευσης, αν δεν ιδρύσει το καθαρά προλεταριακό, κομμουνιστικό κόμμα, που βασισμένο πάνω στη μαρξιστική πείρα της πάλης των τάξεων, και έχοντας για στόχο του την εγκαθίδρυση της προλεταριακής εξουσίας θα γλυτώσει τις μάζες απ' τις προλήψεις για πατρίδες, για θρησκείες, για κοινωβούλια, για λαϊκο-δημοκρατικούς μετασχηματισμούς και θα τις οδηγήσει, μαζί με το προλεταριάτο των άλλων χωρών, στην οικοδόμηση της παγκόσμιας, της διεθνούς σοσιαλιστικής κοινωνίας.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ! ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ -ΑΠ' ΤΑ ΑΣΤΙΚΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑ! ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΥ!

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ = ΦΑΚΟ =
ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΜΠΟΜΠΑ

«Όπως όλους τους άριστους, και κάθε προοδευτικό άνθρωπο, μας ρωτούνε και μας οι άπλοϊ άνθρωποι του λαού που θα καταλήξει τέλος πάντων αυτό το ζήτημα της 'Ατομικής. «Την έχει η δέν την έχει η Ε.Σ.Σ.Δ.» Κι' απαντούν: Δέν έχει καμιά σημασία. Η βάση για το νέο παγκόσμιο πόλεμο (είμαστε βέβαιοι ο τελευταίος) δεν θα είναι τα τελευταία φονικά όπλα, μα' η ήθικη βάση, η ήθικη ατομική μπόμπα. Κι' αυτή τη μπόμπα—το διακηρύτουμε αυτό αδιάταχτα—ουδέποτε θα την αποκτήσουνε οι ιμπεριαλιστές—καπιταλιστές. (Αυτή είναι η ατομική μπόμπα που τούς κάνει κάθε φορά να κάθονται στα πιανά τους και τίποτ' άλλο.)

ΟΜΟΙΟΣ ΟΜΟΙΟ...

Το διακηρύξαμε, απ' την πρώτη τη στιγμή, πως καρφι δέν μας καίγεται για το παπαδισμό άλλης λοφάγας γύρω από το αρχιεπισκοπικό. Μα' δεν μπορούμε ν' αφήσουμε άπαράτηρητο το παρακάτω «κοσμοϊστορικό γεγονός»: «Εμείναν—λέει—πλήθεις Ικανοποιημένοι οι «έθνικοφρονες» από τη στάση των δύο ξένων συνοδικών. Μα' θέλουμε και... παπά να μάς το πει!...» «Ομοίος άει πελάζει...» είπαν και οι άρχαιοι ήμων πρόγονοι «για να μη μεταχειριστούμε και πάλι «τάς Χαμερπείς μοδέρνας ιδέας» έμεις οι... «άθιοι και άπάτριδες»...

Παπά θέλουμε να τούς το πει μονάχα οι 'Ακελικοί που ξεχνούνε, έχτος απ' όλα τ' άλλα—πόσα να θυμηθούνε!—δταν σκίζουμε το λαϊκό τους για την... άδικλην που τούς έγινε [πάει, χάθηκε η επανάσταση!] από τούδε 'Αγίους», που ξεχνούνε λέμε, πως «άπό κορράκου ε'ίμα τι θ' ακούσεις!...»...

ΦΤΟΥ—ΝΑ ΜΗ ΒΑΣΚΑΟΥΝ

Ο Σταλινικός κ. Βάσος Βασιλείου μιλάοντας πρόσ τα πλήθη του συλλαλητηρίου είπε τα παρακάτω: «Ημείς δέν θα παύσωμεν να αγωνιζώμεθα διά την ένωση με την 'Ελλάδα έστω και αν το καθεστώς της είναι Φασιστικόν!! Μωρέ μπράβοι Φτού να μη βασκαθεί! Και ύστερα λέγουν οι Τροτσκιστές πως οι Σταλινικοί δέν είναι γνήσιοι Κομμουνιστές! Να ένωθει, λέει, με τη Φασιστική 'Ελλάδα, άδιαφορο αν ο ίδιος Ισμεν να μπορεί να γλυτώσει φεύγοντας απ' το Φασισμό, αλλά ε'ί 10 σόβρακα. Τώρα έσκέφθη να ένώσει έμάς με τον Φασισμό! 'Οχι κύρ Βάσο, έμεις δέν θέλουμε Φασιστικά καθεστώτα. Έμεις τότε μονάχα θα ζητήσουμε την «ένωση»

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΣΥΜΦΩΝΟ, ΑΛΛΑ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΩΝ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΟΜΒΙΩΝ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

«Υστερα απ' την προδοσία της απεργίας της Κ. Ε. Ο. παρουσιάζεται νέα προδοσία στο εργοστάσιο κομβίων Λάρνακας. Ρωτάμε το συνάδελφο Ζιαρτίδη της Π. Ε. Ο. και τους άλλους εργατικούς ηγέτες να μάς πουν ποιοι είναι οι προδότες: Οι Τροτσκιστές ή οι Σταλινικοί; Ποιοι είναι η πέμπτη φάλαγγα του καπιταλισμού συνάδελφε Ζιαρτίδη;

Απ' το 1937 που άρχισε να ξυπνά το εργατικό κίνημα της Κύπρου, είχαν άρχ(σει και στο εργοστάσιο των κομβίων της Λάρνακας να κινητοποιούνται για όργανωση και διεκδίκηση διαφόρων αιτημάτων, δηλ. όχτάωρο, προειδοποίηση σε περίπτωση απόλυσης, κοινωνικές ασφάλισεις κ.λ.π.

Από 1938 μέχρι το 1942 είχαν κερδίσει σ' όλους τους αγώνες, παρ'όλο που ήταν στην αρχή της εξέλιξής τους. Από το 42 και δώ άρχισαν οργάνωσιν να καλμάρουν ένεκα της επέμβασης της Σταλινικής ηγεσίας που δέν ήθελε να έπηρεασθεί ο έθιθεν συμμαχικός αγώνας...

Βλέποντας την αδυναμία και άδράνεια αυτή και έχοντας ύπ' όψη της το σπαράλισμα της εργατικής δύνομης η διεύθυνση της εταιρείας τούς έξανάγκασε στην άπεργία του 45 να ύπογράψουν το συμβόλαιό της για δύο χρόνια, με την ύποχρέωση να μη κατεβάσουν άλλα αίτήματα.

Όταν άρνήθηκαν οι εργάτες ή εταιρεία έκήρυξε το γνωστό λόκ άουτ, και κατόπι άπό ένα μήνα, ένεκα της άνεργιας απ' τη μία μεριά, και με τα συνεχάρια των καθημερινών συνελεύσεων απ' την άλλη, ύπογράφαν το γνωστό σύμφωνο... ή πέπτεσως για δύο χρόνια...

Σήμερα ύπάρχουν τρεις

συντεχνίες στο εργοστάσιο των κομβίων. Η μία των Νεοσυντεχνιακών, που παρ'όλο που έχει διαλυθεί γίνεται προσπάθεια απ' την αντίδραση για άναδιοργάνωσή της. Οι άλλες δύο είναι άνεγνωρισμένες άπό τη διεύθυνση, ή μία των εργατών Τούρκων και ή άλλη των παλαιοσυντεχνιακών. Η τελευταία αυτή περιελάμβανε όλους τούς εργάτες: Τούρκους, Χριστιανούς, έπιστάτες φύλακες του εργοστασίου. Όλοι αυτοί άποτελούσαν μια άτσαλένια δύναμη για την διεκδίκηση των αιτημάτων τους χωρίς το έλάχιστο έμποδίο.

Σήμερα το νάσαι διαιρεμένοι σε τέσσερα κομμάτια (έπιστάτες, τούρκους, παλαιοσυντεχνιακούς και νεοσυντεχνιακούς) όφείλεται στη καιροσκοπική ταχτική των ήγετών του εργατικού κινήματος μας.

Το μεγαλύτερο όμως έγκλημα που ξεπερνά κάθε όριο, είναι ή έγκριση απ' τις έπιτροπές των για την άπόλυση 120 εργατών απ' τη δουλειά, ένεκα άνεπαρκείας του ρεύματος.

Το ιστορικό της άπόλυσης έχει ως έξεις: 'Ο διεθυντής του εργοστασίου κ. Σιαπίρος τούς πρότεινε πως άντι να σταματήσει τούς εργάτες αυτούς τούς έδινε την έξής εύκαιρία: Να παίρνει ή δεύτερη βάρδια δουλειά στις

2 μέχρι 5, και έπειδή ή δυσκολία της ήλεκτρικής ήτα νε άπό τις 5 ίσαμε τις 7 σ' αυτές τις δυό ώρες να άναπαύονται, και να συνεχίζουν τη δουλειά απ' τις 7 μέχρι της 12. Δηλ. να έργασθουν και πάλι τό όχτάωρο τους, σε 10 ώρες με την άναγκαστική άνάπαυση. Σημειώτω δέ σ' αυτή τη βάρδια θά δουλεύουν δυό άνδρες, οι δέ γυναίκες θά έργάζονταν σαν δυό το πρωί, ίσαμε να ξεπεραστεί ή κρίση του ρεύματος.

Η Σταλινική ηγεσία άπέριψε τις προτάσεις του κ. Σιαπίρου και πρότεινε το διώξιμο των 120 εργατών, με τη φαρισσαϊκή δικαιολογία ότι δέν είναι σωστό να δουλεύουν οι ταχτικοί εργάτες ίσαμε τά μεσάνυχτα, ενώ στο βάθος ένδιαφερόταν για τούς «έπιτρόπους της» που τούγχαναν νάσαι σ' αυτή τη βάρδια.

Αυτή είναι σε συντεμία ή κατάσταση που επικρατεί στο εργοστάσιο κομβίων της Λάρνακας.

Όσον άφορά τούς 120, πήραν τό... «άπολυτήριο» τους, άπό την ηγεσία σά... χριστουγενιάτικο δώρο...

Λάρνακα
«Ένας εργάτης που δουλεύει μέσα στο εργοστάσιο

δταν ή 'Ελλάδα γίνει Σοσιαλιστική. Δέν μπορούμε να ζητήσουμε «ένωση» με μια Φασιστική 'Ελλάδα και ταυτόχρονα να είμαστε και ύπέρ του κινήματος του Μάρκου. 'Ο καυμένος ο 'Ελληνικός λαός αγωνίζεται να διώξει το Φασισμό και ο κύρ Βάσος ζητά να μάς τον κουβαλήσει στην Κύπρο!...

Η ΕΛΑΤΤΩΣΗ...

«Υστερα από χρόνια δόλη κληρών αγώνες εϋδόκησεν έπιτέλους και ή... φτωχούλα ή κυβέρνηση να μάς παραχωρήσει το σαραντατεσσάρο!... Μα' και πάλιν δέν μπορεί και σ' αυτή τη «μεγάλη δωρεάν», ν' άφσει τα πατροπαράδοτα τσαλίκια: «Σας το παραχωρώ, μα' ύπό τούς έξεις όρους»: είναι και το περιάλλητο, το κλασσικόν απ' την έποχή προπαντός το... άληγομένου Συναγματάρχου 'Ορρ: 'Ο φόβος ο άνόμητος για την έλάττωση της άπολιτότητας των... τεμπέληδων κυπρίων εργατών... Μεγαλύτερα ταπείνωση για πολιτισμένο σαν κι' έμάς λαό δέν μπορεί να γίνει. Σά να...

το 1952 θάχουμε και νέα... διανομή, και έχει ο Θεός... Έν τώ μεταξύ βέβαια δυα παιδιά τινάξαν τα πέταλα, καλό τους κατεϋδίο...

Η ΕΛΑΤΤΩΣΗ...

«Όπως κάθε ένδιαφερόμενος διαβάσαμε και μείς την περίφημη συνέντευξη που έδωσε ο 'Εγγλέζος υπέθυνος του Τμήματος μεταφρών κι' άνάμεσα σ' όλα τ' άλλα περισπούδασα αναφέρουμε, χωρίς σφάλμα, τα παρακάτω: 1) 'Ο Μίστερ Τέυλορ διακηρύχτει πως στο πείσμα του οικονομικού ξεχαρβαλώματος του νησιού μας θά συνεχισθεί ή εισαγωγή των πολυτελών τετραπύλων των πολικονύμων μαρσαγοριτών. 2) 'Όσον άφορά τόν περιορισμό των ταξιδιών των έπαγγελματιών αυτοκινήτων δέν έχει να δώσει λόγο σ' κανένα (αν και είναι ο άμέσως ύπόλογος) κι' ότι απ' την άλλη πάνω σ' αυτό το ζωτικό (Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

μαστε και μείς, δέν ξερούμε ποιά κομμάτι ποιός γυνιάς της μαύρης 'Αφρικής...

ΔΕΝ ΤΙΣ ΓΚΟΡΙΖΕΙ...

«Όπως κάθε ένδιαφερόμενος διαβάσαμε και μείς την περίφημη συνέντευξη που έδωσε ο 'Εγγλέζος υπέθυνος του Τμήματος μεταφρών κι' άνάμεσα σ' όλα τ' άλλα περισπούδασα αναφέρουμε, χωρίς σφάλμα, τα παρακάτω: 1) 'Ο Μίστερ Τέυλορ διακηρύχτει πως στο πείσμα του οικονομικού ξεχαρβαλώματος του νησιού μας θά συνεχισθεί ή εισαγωγή των πολυτελών τετραπύλων των πολικονύμων μαρσαγοριτών. 2) 'Όσον άφορά τόν περιορισμό των ταξιδιών των έπαγγελματιών αυτοκινήτων δέν έχει να δώσει λόγο σ' κανένα (αν και είναι ο άμέσως ύπόλογος) κι' ότι απ' την άλλη πάνω σ' αυτό το ζωτικό (Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ

Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΚΑΙ
Η ΑΓΓΛΟ--ΑΜΕΡΙΚΑΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΙΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

(Αρθρο παρμένο από την εφημερίδα «Κόλ-Χαμάτ»)
όργανο της Τετάρτης Διεθνούς στην Παλαιστίνη, κατά
μετάφραση συνεργάτου μας.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ο Τζαμάλ Χουσεϊν λέγει στα Βρετανικά μέλη της Επιτροπής: «Γιατί έρχομαι σ' αυτό το δημογένησμά να τον 'Αραβικό λαό, για να του ένοφηνώσετε ένα νέο έθνος ανάμεσά του.» 'Αλλά άμέσως προσθέτει δουλόπρεπα: «'Αλλά βέβαια αυτό είναι ενάντια στις αρχές σας και στις παραδόσεις σας. Κάνετε ακριβώς το αντίθετο από ό,τι κάνετε ο κάθε άλλο μέρος του κόσμου (!) Αυτό είναι το συμφέρον σας; 'Εγώ λέγω όχι.» Και ο 'Αβνί 'Απιούλ Χοσί δηλώνει παθητικά πως «οι 'Αραβίδες προτιμούν να πεθάνουν απ' τις Βρετανικές λόγχες παρά να πεθάνουν στα χέρια των 'Εβραίων.»

Η ίδια σύγχυση παρατηρείται και στη μαρτυρία του Σεμί Χαχά, αντιπροσώπου της δεξιάς πτέρυγας των 'Αραβικών Συντεχνιών που παρουσιάσθη εν όνόματι της 'Ανωτάτης 'Αραβικής Επιτροπής. 'Απ' τη μία μεριά αυτός τελείως άγνοεί το πρόβλημα των 'Εβραίων προσφύγων: «'Ολη η συζήτηση για καταδίωξη των 'Εβραίων στην Εύρωπη είναι ένα ιμπεριαλιστικό ψέμα.» 'Απ' την άλλη μεριά επιτίθεται ενάντια στον ιμπεριαλισμό: «Τα βλήματα μας είναι στραμμένα προς τους εργάτες όλου του κόσμου.

(Συνέχεια από την 1η Σελίδα)

σημείο ή βδίκια είναι... αναπόφευκτος (!) 3) Τις πηγές του κεφαλόβρουσος της μάβρης αγοράς της μπεζίνας λένε... δεν τις γνωρίζει (!)

ΛΟΓΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

'Από τα παιδιάτικα μας χρόνια όλο και μάς κοπανάνε έμεις τους χωριότες πως, κοντά στην κλασσική μας φτώχεια, η καθαριότητα είναι πλούτος, υγιεινότητα, κ.τ.ρ.: Φαυμάσια. 'Όμως μιάν άσπριαν να μάς λυσούν, τους παρακαλούμε, έμεις τους... χοντροκέφαλους. Πώς μπορεί να άποκτηθί επιτέλους και να διατηρηθί αυτός ο πλούτος και η υγιεινότητα, όταν επί τέσσερεις (άκριμής;) μήνες (και 'έχει αλυσθή άκέμα...) δεν μάς έλεψαν με σαπούνι, ενώ είμαστε μιά σπιδαμή μάλιστα έξω απ' τα δημοτικά όρια (που Κύριος είδεν τότε θά εϋδοκήσουν να μάς περιλάβουν και μάς...) 'Τώρα πως πλένεται και καθαρίζονται άπό κεντρή Πιταλίζ και 'Τυλληριά, κ.λ.π... ο Θεός κι' η ψυχή τους...

ΤΙ ΛΕΕΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ;

Διαβάσαμε το ανακοινωθέν της παγκύπριας συντεχνίας ξυλουργών, που πέρνει θέσει πάνω στο ζήτημα της παραγωγικής έτοιμιας πόρτων και παραθύρων απ' το έξωτερικό. Συμφωνούμε πλήρεια μ' αυτή τη θέση, κ' είμαστε στο πλευρό τους—όπως και κάθε εργατικής μας όργανωσης—για κάθε άγώνα.

Τι λέει πάνω σ' αυτό ο Δήμαρχος και το λαϊκό δημοτικό συμβούλιο της προτείνουσας, που έχουν παραγγείλει χιλιάδων λιρών πορτοκαράθουρα των λαϊκών κατοικιών που πρόκειται να χτίσει;

προς τον 'Οργανισμό των 'Ηνωμένων 'Εθνών με το αίτημα να μάς έλευθερώσουν απ' τον ιμπεριαλισμό... Δεν ζητάμε τίποτε άλλο από δικαιοσύνη. 'Ο Σιονισμός είναι ένα αντίδραστικό άστικό κίνημα, φυλετικό όπως και το Ναζιστικό.»

Η μόνη σωστή γραμμή που πράγματι αντιπροσώπευσε τα συμφέροντα του πληθυσμού της Παλαιστίνης ήταν εκείνη των 'Αριστερών 'Αραβικών Συντεχνιών που όρνηθήκανε να παρουσιάσουν μπροστά στην 'Επιτροπή. 'Αν αυτό το μπουκοτάζ ήτανε γενικό, θά μετέτρεπε την «'Επιτροπή έρευνας» σε μιά τέλεια ήττα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής.

'Αλλά πόσο άθλια είναι η θέση των «Σοσιαλιστών» που παρουσιάζουν τους Σιονιστές εργάτες σαν «πιοινηρές προόδου ότο πεδίο του 'Αραβικού Φεουδαλισμού.» 'Ενώ αυτά δεν έχουν καμιά απολύτως σχέση με τον αντιιμπεριαλιστικό άγώνα στην 'Αραβική 'Ανατολή, ενώ υποστηρίζουν την φυλετική διάκριση, ενώ πουλούν τους έαυτούς τους στα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα με τη μάταιη έλπίδα του να ανταμοιφθούν, κάνουν τους «έπαναστάτες» όταν θυμώσουν πως η «συνεργασία τους δεν είναι άμοιβαία.»

Υποκρισία:

Το Σιονιστικό κίνημα έχει ένα ιδιάζοντα χαρακτηρισμό. 'Απ' τη μία μεριά στηρίζεται άπάνω στα πλατεία στρώματα των 'Εβραίων που έμαθαν να μισούν τον Φασισμό, κι' απ' την άλλη μεριά άπάνω σε καταχτητικές ένέργειες και φυλετικές διακρίσεις. Αυτό έξηγει την υποκριτική στάση που κράτησε η 'Εβραϊκή αντιπροσωπεία στην μαρτυρία της μπροστά στην 'Επιτροπή.

Ο Χόφφεν (ο Διευθυντής της 'Αγγλο-Παλαιστινιακής Τράπεζας) έξηγει ποιά προσοχή δίνεται στον 'Αραβικό πληθυσμό, όταν δηλώνει πως είναι προς το συμφέρο του Σιονισμού να άνυψώσει το επίπεδο της ζωής των 'Αράβων (άλλα για τον ένα λόγο ή τον άλλο, οι 'Αράβηδες δεν το έχουνε προσέξει).

Ο Χόρου'ισ (απ' το οικονομικό τμήμα της 'Εβραϊκής 'Αντιπροσωπείας) επέστησε τη προσοχή στις μεγάλες ωφέλειες που είχαν τα 'Αραβικά λατομεία απ' την οικοδομική βιομηχανία του Τέλ 'Αβίβ: «'Αμεση άπασχόληση των 'Αράβων παρατηρείται στους 'Εβραϊκούς συνοικισμούς.» (Πράγματι; Δεν διωχθήκανε ακόμα;) Πόση σοβαρότητα μπορεί να δώσει στο λόγο του Δόκτορος Μάγνη σχετικά με την 'Εβραίο-Αραβική συμφωνία, φαίνεται απ' την άπάντηση που έδωσε στον κ. Λεγκέτ ένα μέλος της επιτροπής. Ο Λεγκέτ υπέδειξε πως υπάρχουν πολλοί νεαροί 'Εβραίοι στην

Εύρωπη που έρχονται στην Παλαιστίνη για να πολεμήσουν κι' έρωτα: «Θά ήταν σωστό να τους φέρουμε εδώ για να κάνουν πόλεμο;» Ο Δόκτωρ Μάγνης, ο πρωταγωνιστής της ειρηνής με τους 'Αράβηδες, άπάντησε: «'Ας είναι έτσι!» Κι' αυτός ο Μπέν Γκιουριδόν ακόμα, που υποστηρίζει την ιδέα της μεταφοράς των 'Αραβών, παρουσιάστηκε σά φίλους: «Σείς οι 'Αράβηδες δεν έχουνε πού καλό και πιό πιστό φίλο σέ όλόκληρο τον κόσμο απ' το λαό του 'Ισραήλ.» «Αυτή είναι πολιτική λέγουν οι Σιονιστές άρχηγοί, αλλά ο άπλος κόσμος την όνομάζει υποκρισία.

Οι αντιπρόσωποι της 'Ανωτάτης 'Αραβικής 'Επιτροπής ήταν λιγότερο φρόνιμοι. Δεν έκρυψαν την αντιδραστική τους νοσταλγία και όνειρα για την Τουρκική διοίκηση σά μιά άνεχτική διοίκηση. Δεν έκρυψαν τη συμπάθειά τους στο Μουφτί που συνεργάστηκε με τους Γερμανούς Φασιστές και 'Ιμπεριαλιστές.

'Αλλά ταυτόχρονα δεν έχασαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν σαν προστάτες των χωρικών και να μεμφθούν τους Σιονιστές για τις άφόρητες συνθήκες: «Μιά 'Αραβική οικογένεια καλλιεργεί 4 σκάλες γη, ενώ η άναγκαία ποσότης της γης για να θρέψει μιά οικογένεια είναι τουλάχιστο 12 σκάλες.» «Η στενότητα χώρου» λέγει ο Τζαμάλ Χουσεϊν στη μαρτυρία του, «είναι το άποτέλεσμα της 'Εβραϊκής μετανάστευσης.»

Ο Φαύλος κύκλος

'Από κοινωνικής άπόψεως ένα βαθύ χάσμα χωρίζει τη Σιονιστική ήγεια από τους 'Αραβες Φεουδάρχες. 'Ενα βαθύ χάσμα χωρίζει τους πολιτικούς σκοπούς των δύο παρατάξεων αλλά ταυτόχρονα υπάρχει μιά μεγάλη όμοιοτητα στον πολιτικό προσανατολισμό τους.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Κ. Ι. Λάρνακα: Θά δημοσιευθεί στο έρχόμενο, πιό πλατεία.

Π. Σ. Λευκοσία: Θά καταπιστούμε μ' αυτόν τον άγώνα σύντομα.

Φ. Τ. Σύλλους: Θά το δημοσιεύσουμε με τη σειρά του.

Προλετάριος Βαρώσια: τό ίδιο.

ΣΥΝΤΡΟΦΕ !
ΜΗ ΞΕΧΝΑΣ ΝΑ
ΣΤΕΛΝΕΙΣ ΤΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ--ΑΓΡΟΤΩΝ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Οι μικροχωρικοί βρέθηκαν έξαφνα έχτεθμένοι κι' άνήμποροι ν' ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις των. Οι τοκογλύφοι δανειστές άλλο που δεν ήθελαν, γιατί κάποια τέτοια ευκαιρία καταδοκώσαν για να πάρουν πίσω πάλιν τα χτήματα που πουλήσανε στους χωρικούς και, μαζί μ' αυτά, και τις προκαταβολές και τα άλλα χτήματα που ήσαν ελεύθερα από χρέη ένωρίτερα.

Οι άναγκαστικές έκποιήσεις των άγροτικών περιουσιών βρίσκονται στην ήμερησία διάταξη. Οι έμποροι τοκογλύφοι σέ διάστημα λιγώτερο από μιά έικοσπενταετία καθόρθωσαν ναγόρασουν και να πωλήσουν δυο φορές τουλάχιστο το ένα τρίτο της άγροτικής μικροχτημοσύνης. Η δημοσιονομική κατάσταση οξύνεται σέ επικίνδυνο βαθμό, που απειλείται μιά γενική άγροτική χρεωκοπία τέτοιας μορφής που έβαλε σέ μεγάλη άνησυχία την τοπική κυβέρνηση που, πιεζόμενη απ' τη φορά των πραγμάτων, άναγκάστηκε να κηρύξει χρεωστάσιο και, άργότερα, να προβεί στη νομική διακανόνιση των άγροτικών χρεών.

Ο διακανονισμός αυτός των άγροτικών χρεών περιεσσότερον όφέλησε το δανειστή παρά το χρεώστη, γιατί έξασφάλισε στο δανειστή, έστω και κατά μειωμένο, το κεφάλαιό του. 'Όπως όποτε όμως και ο χρεώστης μικροχωρικός όφέληθηκε σημαντικά γιατί, πρώτα απ' όλα, έγλύτωσε από τα γαμιά ύψια του τοκογλύφου δανειστή και, κατά δεύτερο λόγο, του έξασφαλίζεται μιά λογική προθεσμία για να άποπληρώσει τα χρέη του.

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, που έξερράγη λίγο άργότερα από το διακανονισμό των άγροτικών χρεών, συνέτεινε έτι περισσότερο με τον ύψωμό των τιμών των άγροτικών προϊόντων και, κατ' όυσια, φαινομενικά, στη συντομότερη άπόσβεση των άγροτικών χρεών. 'Ονομάζουμε φαινομενικό τον ύψωμό των τιμών των άγροτικών προϊόντων και πραγματικά τέτοιες είναι. Γιατί άν τα άγροτικά προϊόντα άνέβησαν στο διπλάσιο και πενταπλάσιο, άνέβησαν άντιστοίχως και περισσότερον ακόμα τα άλλα είδη, βιομηχανικά και μη, και πού είναι άπόλυτα άναγκαία για τη συντήρηση του άγρότη παραγωγού.

Παρ' όλα ταύτα, όμως, ο μικροάγρότης σήμερα βρίσκεται σή μιά όπωσδήποτε ύποφερτή κατάσταση.

Η ύποφερτή όμως αυτή οικονομική κατάσταση, δεν πρόκειται να διαρκέσει έπιπολύ. Πολύ σύντομα, όπως και στην περίπτωση του πρώτου παγκόσμιου πολέμου, τα άγροτικά προϊόντα θ' άντικρύσουν μιά νέα κρίση, και μιά νέα κατακρύφα των τιμών θά έπακολουθήσει, και πού κανένας δεν μπο-

ρεί να προβλέψει πού θά φτάσει. (Κλασσικό χαρακτηριστικό γνώρισμα, βλέπετε, το ό καπιταλιστικό συστήματος),

Αυτή είναι, σέ πολύ μεγάλη συντομία, και στις γενικές γραμμές, ή ιστορία του άγροτικού μας ζητήματος.

Ο κίνδυνος που έκθέσασε πιό πάνω, πού διατρέχει ή άγροτική τάξη του τόπου μας με την προσεχή ύποτίμηση των τιμών των άγροτικών προϊόντων, πρέπει ν' αντιμετωπισθεί από τους μικροπαραγωγούς με τα πιό δραστήρια και άποτελεσματικά μέσα για να μη πάθουμε πάλι τις ίδιες ζημιές που πάθανε οι μικροϊδιοκτήτες στην προηγούμενη περίπτωση του περασμένου πολέμου.

Για τό λόγο αυτό ο άγροτικός μας κόσμος άν δεν θέλει, —και άσφαλώς δεν θέλει— να φθάσει στα άξιοθρήνητα χάλια πού έφθασε ο άγρότης του 14-18, άν δεν θέλει ν' άντικρύσει τό όδυνηρό έκείνο

θέσμα του ντελαλισμάτου των χτημάτων του μέσα στα καφενεία και στις πλατείες των χωριών του, άν δεν θέλει ν' άντικρύσει τό δικαστικό κλητήρα με τό ένταλμα της έξώσεως στο χέρι, για να τον πετάξει μαζί με την οικογένειά του στους πέντε δρόμους, άν δεν θέλει ο μικροχωρικός μας να γίνει κι' αυτός προλετάριος, έπαυξάνοντας τη δική του δυστυχία και μαζί και κείνη του συμμάχου του, τότε έχει καθήκο να όργανωθεί και ν' αντιμετωπίσει όργανωμένα, συλλογικά, την έπερχόμενη οικονομική κρίση πού, τόσο έντεχνα, προετοιμάζουν ή ντόπια κεφαλαιοκρατία σέ στενή συνεργασία με τη ξένη καπιταλιστική δύναμη πού μας κυβερνά.

Για τον τρόπο της αντιμετώπισης της έπερχόμενης οικονομικής καταίγιδας, θ' άσχοληόμαστε στις προσεχείς μας έκδόσεις.

Χ. Σ.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ "ΕΛΑΧΙΣΤΟ"

& ΤΑ ΣΚΑΜΝΙΑ

ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ;

Στις 28 του Νιόβρη, έίχε πανεργατική συγκέντρωση στη Λάρνακα, με όμιλητή το Γ.Γ. της Πεδ. Α. Ζαρτίδη. Θέμα της όμιλίας ήταν ή Διασκεπτική.

Μίλησε ο Ζαρτίδης, άνέλυσε τη μέχρι σήμερα πολιτική γραμμή του Α.Κ.Ε.Λ., και τελείωσε: «Τό έλάχιστο των άπαιτήσεων μας, ως Κυπριακού λαού, είναι ή άυτοκυβέρνηση. Δεν θά διατάσουμε μπροστά σέ τίποτα. 'Ενα από τα καθήκοντά μας ως εργατών είναι ότι πρέπει να μάστε έτοιμοι να καταβόμμε και σέ παναπεργίες ακόμα, για να διεκδικήσουμε το έλάχιστό μας αυτό αίτημα.»

'Ετέθη στον κ. Ζαρτίδη ή πιό κάτω έρώτηση: Ποιά θά είναι ή στάση μας στη Συμβουλευτική άν ή κυβέρνηση κοφεύσει, και άρνήθει να μάς παραχωρήσει τό έλάχιστό μας αυτό αίτημα; 'Απάντηση: (Ζαρτίδης) «'Η άπόφαση μας μέχρι τώρα είναι να παραιτηθόμμε, αλλά εάν τό συμφέρο των λαϊκών μαζών (!) άπαιτεί να παραμείνουμε στάς έδρας μας, δεν θά διατάσουμε να τό κάνουμε κι' αυτό.»

'Ηρωική ή χειρονομία σας ή πρώτη κ. Ζαρτίδη, «'Ηρωικώτατη» κι' ή δεύτερη» Μάλιστα κ. 'Ηγέτα' αλλά μιά περιέργεια ζητώ και γώ, ως μέλος των όργανώσεων, να μου λύσεις κ' έσύ και οι ύπολοιποι «σύντροφοι».

Γιατί άν δεν πραγματοποιηθεί τό «έλάχιστο των άπαιτήσεων μας», θά παραμείνετε στα 'Αγγλικά σκαμνιά με τό διαφορετικό—άλλα έάν...; Μήπως υπάρχει άλλη έξήγηση του έλάχιστου; 'Εγώ στο σχολείο πού πήγα έμαθα πως δεν έχει τίποτε πιό μικρό από τό έλάχιστο. 'Εχτός εάν τώρα σύμφωνα με τη

διάσπαση του άτομου ξεπροβάλλει τό άτομικό συμφέρο, πού σας δίνει τό δικαίωμα να παραμείνετε, ξαναλέμε, στα 'Αγγλικά σκαμνιά.

'Εφόσον κ. Ζαρτίδης ο Κυπριακός λαός δεν θά κερδίσει κ' αυτό τό έλάχιστο του αίτημα—για άυτοκυβέρνηση—τι σας θέλει έσας τους έργοπατέρες του να χαριεντίζεστε με τους άφέντες κυρίαρχους του;

'Εάν έχετε κότσια, κατεβάτε από τα σκαμνιά των κυρίαρχων και έλθετε κάτω στη μάζα να όργανώσουμε μαζί την προλεταριακή κινητοποίηση πού είναι ή μόνη πού μπορεί να έξασφαλίσει τό μεγάλο «έλάχιστό» της άυτοκυβέρνησης. 'Ο δρόμος δεν είναι ή διορισμένη Διασκεπτική, μά ή δημοκρατική και έλεύθερα έκλεγμένη απ' το λαό γνήσια και κυρίαρχη Συνταχτική συνέλευση.

Αυτός είναι ο σωστός δρόμος.

Φτάνει πού μάς άποκοιμίζετε μέχρι σήμερα με τό σύνθημα: «'Ενωση» και τό «Λεόντιος 'Ισον 'Ενωσις» και τώρα με τις κλάψες σας ζητάτε άφεση άμαρτιών και παραδέχεστε πως ή 'Ενωση σήμερα είναι ούτοπία.

'Αλλά άρχισε ή μάζα να σας παίρνει χαμπάρι.

Λάρνακα

Α. Κ.

Παλαισυντεχνιακό Μέλος

Υπεύθυνος: Γ. Υειαιίδης;

Τύποις: Χρ. Γεωργίου, Λιός;